

[Ministeren for offentlige Arbejder.]

Spørgsmaal sig, om man kan forenkle den Maade, paa hvilken disse Koncessioner gives. Der har allerede været givet Koncessioner efter den gamle Lov, og det har betydet, at man har maattet spørge samtlige Kommuner, som Omnibusserne befærder, lige fra Helsingør til Padborg. Enhver vil kunne indse, at det er meget omstændeligt. Derfor gaar Lovforslagets § 1 ud paa, at Ministeren bemyndiges til at give saadanne Tilladelser.

Der er fra Kommunernes Side udtrykt en vis Ængstelse for, at der skulde blive givet Koncession, uden at Kommunerne blev hørt. Jeg har i Folketinget givet den Meddelelse, at det er aldeles ikke Ministeriets Opfattelse, at Kommunerne ikke skal spørges, da Ministeriet selvfølgelig altid vil spørge de Kommuner, der er særligt interesserede, og at man altid vil være lydør over for det, der maatte blive fremført fra Kommunerne.

§ 2 gaar ud paa, at Personer eller Selskaber, som er hjemmehørende i Udlandet, kun skal have Adgang til at opnaa Tilladelse efter § 1, saafremt der med vedkommende fremmede Stat afsluttes Overenskomst herom. Forholdet er det, at der findes Lande, som traktatmæssigt ikke tillader dansk Kørsel i deres Land, og det vil derfor være naturligt, at der skabes en vis Kombination her.

Lovforslaget hat faaet en meget velvillig Modtagelse i Folketinget. Der er sket en lille Ændring i det oprindelige Lovforlag, hvorved Kørsel, der gaar over Landegrænsen som lokal Rutekørsel, ikke kommer ind under denne Lovs Bestemmelser.

§ 3 tager Sigte paa, at Ministeren skal kunne afgøre, hvilke Sager der skal behandles efter denne Lov, og hvilke der skal behandles efter Loven om Omnibus- og Fragtmandskørsel af 1927, da der sansynligvis vil opstaa visse Grænsetilfælde.

Jeg skal meget anbefale, at Lovforslaget faar en hurtig og velvillig Behandling i det høje Ting.

Offersen: Det af den højtærede Minister for offentlige Arbejder forelagte Lovforslag om internationale Bilruter adskiller sig fra Loven om Omnibus- og Fragtmandskørsel af 4. Juli 1927 derved, at der ifølge denne Lov kun kan gives Koncession, efter at de Kommuner, som Ruterne passerer, er spurgt, medens det her foreliggende Lovforslag gaar ud paa, at den internationale Omnibuskørsel, hvad enten den udgaar fra Danmark eller fra Udlandet, skal godkendes af Mini-

steriet for offentlige Arbejder. Dette vil sikkert være heldigt, idet Trafikken let kommer til at foregaa gennem saa mange Kommuner, at det vil være uoverkommeligt at høre dem alle, ligesom det let kan blive tilfældigt, hvem der faar Koncession.

Idet jeg henviser til Bemærkningerne til Lovforslaget, saaledes som det er fremsat i det andet høje Ting, vil jeg paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til en hurtig og velvillig Behandling i det høje Ting.

Bjerre: Som det er anført af den højtærede Minister, er dette Lovforslag et Forsøg paa at lette den Udvikling, der er i Rejselivet, hvor Folk kører fra det ene Land til det andet i store moderne Omnibiler. Det er selvfølgelig noget, der ikke skal modarbejdes, og derfor er dette Lovforslag paa krævet.

Jeg kunde i og for sig have ønsket, at det ikke var Ministeren for Statsbanerne, der havde Afgørelsen om, hvorvidt disse Bilkørsler skal tillades eller ej. Jeg tvivler ikke om, at den nuværende højtærede Minister vil administrere Loven i den Aand, hvori den er givet, men der er en Mulighed for, at man kunde administrere Loven under Hensyntagen til eventuelt betrængte Jernbaner o. lign., hvilket ikke burde være afgørende. Det kunde derfor være naturligt, om Spørgsmaalet var henlagt under en anden Minister. Jeg haaber imidlertid, at Ministerens Udtalelse vil være tilstrækkelig til at binde en eventuel Efterfølger med Hensyn til, hvorledes Loven skal administreres.

Der er i Folketinget indføjet en Bestemmelse, Stk. 2 i § 1, hvor der staar:

„Tilladelse efter Stk. 1 er dog ikke fornøden i Tilfælde af lokal Rutekørsel over Landegrænsen.“

Det er jo en temmelig nødvendig Tilføjelse, men paa den anden Side kunde den i og for sig let forstaas saaledes, at der overhovedet ingen Tilladelse behøvedes. Det havde været naturligt at sige, at det henhørte under den almindelige Lov af 1927, saaledes at der ingen Tvivl var mulig. Men da det efter Lovforslagets § 3 er Ministeren, der bestemmer, hvad der falder ind under denne Lov, og hvad der falder ind under den anden Lov, kan det formentlig ikke give Anledning til Tvivl. Der er vel ingen Tvivl om, at lokal Rutekørsel over Grænsen falder ind under den almindelige Omnibuslov.

Saa er der en Bestemmelse i § 4, som jeg gerne vil afeske den højtærede Ministerens Udtalelse om. Der staar: